

Heinrich Rahn

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne, I.U.D. & Prof. Ad Exequias Quas Virgini ... Catharinae Margaretae Heins/ Filiae suae desideratissimae, Mater moestissima paratas cupit, Omnes omnium ordinum Cives Academicos amice invitat

Rostochii: Kilius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77097502X>

Druck Freier Zugang

Rahne, H.,
in C. M. Hein.

Rost. 1651.

12

PROGRAMMA

140.

Quo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HENRICVS RAHNE,

J. U. D. & Prof.

Ad Exequias

Quas

VIRGINIORNATISSIMÆ

CATHARINÆ MARGA-

RETÆ HEYNSI

Filiæ suæ desideratissimæ,

Mater maestissima

paratas cupit,

Omnes omnium ordinum Cives Aca-
demicos amicè invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. LI

180

14

L. ROGRAMA

UNIVERSITÄT ROSTOCK
HENRICH'S KASSE

J. D. 1700

MARGARITHE MARGA

1700

Titel des Buches

Ordnung der Bücher

ROSTOCK
THE NICOLAIEN

150

Edici scribunt, & subscribit experientia: si partium humani corporis ictu, morsu vel punctu solvatur compages, aut vulnera, quæ vix tandem coaluerunt, refricentur, acerbissimos existere solere cruciatus. Quàm ergo gravem, quàm magnum & acerbum existimabitis doloris sensum inflictum esse pectori MARGARETÆ Hagemeisters: cujus vulnus ex Mariti desideratissimi (cui ante quadrantem quasi anni, non sine gravi luctu, maximoque honorum omnium desiderio iusta cum lacrymis solvit) non ita pridem acceptum, necdum consolidatum, nunc recruduit. Cum filia CATHARINA MARGARETA, festivæ supra ætatem indolis, è conspectu hominum & commercio digressa, laceratione miserabili bonam materni pectoris partem secum abripuit? Ut verè luctum ex luctu, ex dolore dolorem, ceu procellam ex procella subire, & cum illa apud Menandrum exclamare posse videatur:

Me miseram, quæ sola calamitates tales experior,

Quas præ immanitate nemo facile crediderit.

A 2

Et

Et cum sene illo apud Comicum

Ad malum malares plurimæ se agglutinant.

*Præusquam unum est injectum telum, tum instat
alterum.*

Usque adeo tota vita flebilis est, urgebunt nova in-
commoda, priusquam veteribus satisfeceris, ait Se-
neca.

Alia ex alia cura fatigat

Vexatq; animos nova tempestas.

Nobis, Cives Academici, diligenter danda est ope-
ra, ne quæ desimus re viduæ moestissimæ, quæ ali-
quid levamenti afferre ipsi possit. Ac cætera qui-
dem aliàs, nunc, dum indicandum funus est, de vita
filix defunctæ paucis exponamus, quæ quidem ac-
cepimus. Nata est heic Rostochi anno post natum
Christum clo lcc. XXXVII. d. V. Julii inter II. &
III. matutinam. Pater ei fuit vir spectatæ virtutis
ac doctrinæ DN. HENRICUS HEINIUS,
Amplissimi Jurisconsultorum ordinis Secretarius
meritissimus, & Collegij Professorum Ducalium
Oeconomus quondam fidelissimus, *võv ev ágioig.*
Matrem habuit, præstantissimam foeminam MAR-
GARETAM Hagemeisters / quam lectissimæ mors
filix nimium vehementer perculit. Avum pater-
num habuit Virum Consultissimum, Amplissimum
atque Excellentissimum DN. ALBERTUM HEI-
NIUM, J.U.D. & Decretalium per ipsos XL. annos
in celeberrima hac Universitate Professore, Am-
plissimi Jurisconsultorū Collegii Seniore, ac Illu-
strissimi Principis Mecklenburg. Ducis JOANNIS
ALBERTI Consiliarium intimioris admissionis
longè.

longèque meritissimum. Aviam paternam habuit
CATHARINAM Herffmanns / matronam
singularis exempli. Avum maternum sortita fuit
Virum Prudentissimum ac Spectatissimum DN.
GEORGIUM HAGEMESTERUM Se-
natorem quondam Reipub. hujus gravissimum ;
Aviam maternam MARGARETAM Weselins / fœ-
minam laudatissimam. Proavus paternus fuit Vir
Amplissimus & Consultissimus DN. FRIDERI-
CUS HEIN , J. U. D. Decretalium , in hac Aca-
demia, Professor, Illustrissimiq; Principis Mecklen-
burg, Ducis JOANNIS ALBERTI Consilia-
rius intimioris admissionis , postmodum hujus ci-
vitatatis Syndicus ac Consul quondam gravissimus.
Proviam paternam habuit ANNAM Dobbins /
matronam omnibus muliebriū virtutum ornamentis
conspiciam. Proavum maternum sortita fuit DN.
GEORGIUM Hagemeister / Ecclesiarum Güstro-
viensium Oeconomum quondam maxime indu-
strium ac fidelem , & Illustrissimo Principi Meck-
lenburg. Duci ULRICO à Secretis Camerae ; Proa-
viam maternam REGINAM Krügers / matronam
honestam. Abavum paternum habuit DN. JACO-
BUM HEIN, Consulem apud Neobrandenbur-
genes quondam prudentissimum ; Abaviam verò
paternam , ELISABETAM Barnefurs. Ab-
avus maternus ei fuit LAURENTIUS Hagemeister /
Civis Bützoviensis, Abavia materna MARGARE-
TA Pensins. Si itaque veteres etiam hoc inter pri-
ma & maxima hominis Bona censuerunt ; in lucem
statim venire felicem ; Nostra sanè hoc nacta est,

quæ Majoribus ac Parentibus, probitate, virtute, genere præstantissimis prognata fuit. Ad hoc natalium decus accessit, quod est palmarium, accurata Parentum educatio, quæ omnis eò tendebat, ut Filiam hanc suam in disciplina & eruditione *DOMINI* enutrient. Ita etiam educata erat, ut præter puellarum artes, nil nisi optima ac honesta nosse posset. Quamprimum fari cœperat, præceptoribus erudenda maturè tradita est, à quibus etiam Institutiones Catecheticas, Davidicas quoque odas & preces pias plurimas opinione celerius addidit. Firmior facta Scripturas sacras sedulò legit Ipsa, quibus addebat, haud rarò devotas aliorum meditationes, quarum ductu tanto promptius ad pietatis & precum exercitia exurgeret. Cumque jam sibi è S. literis & aliis probæ notæ libris ejusmodi doctrinas salutares sive instruendæ animæ, sive excitandæ, sive hilarandæ illi, sive solandæ collegisset & jam tredecim annorū esset, ante hebdomadas quasi quinque, cum matre indulgentissima, cænâ etiam Dominicâ magnâ cum devotione usa est, ubi prius animam accurato peccatorum examine, & seriâ de admissis pœnitentiâ procurasset. Parentibus fuit obsequentissima, & post obitum Patris præsertim, non dicta solum matris sed & nutus observavit, ac ut nostri loquuntur, altera quasi manus Ejus fuit. Curas domesticas cum matre honestissima pro virili partiebatur, eiq; viduitatis molestias non rarò mitigabat. Accessit matris invaletudo: pro qua magis atq; ob suam anxiam, dies noctesq; *DEUM* precibus, seipsum curis ac ægritudine fatigavit. Quod si fata eam cætui mortaliū non invidissent, humanitate certatura olim fuisset

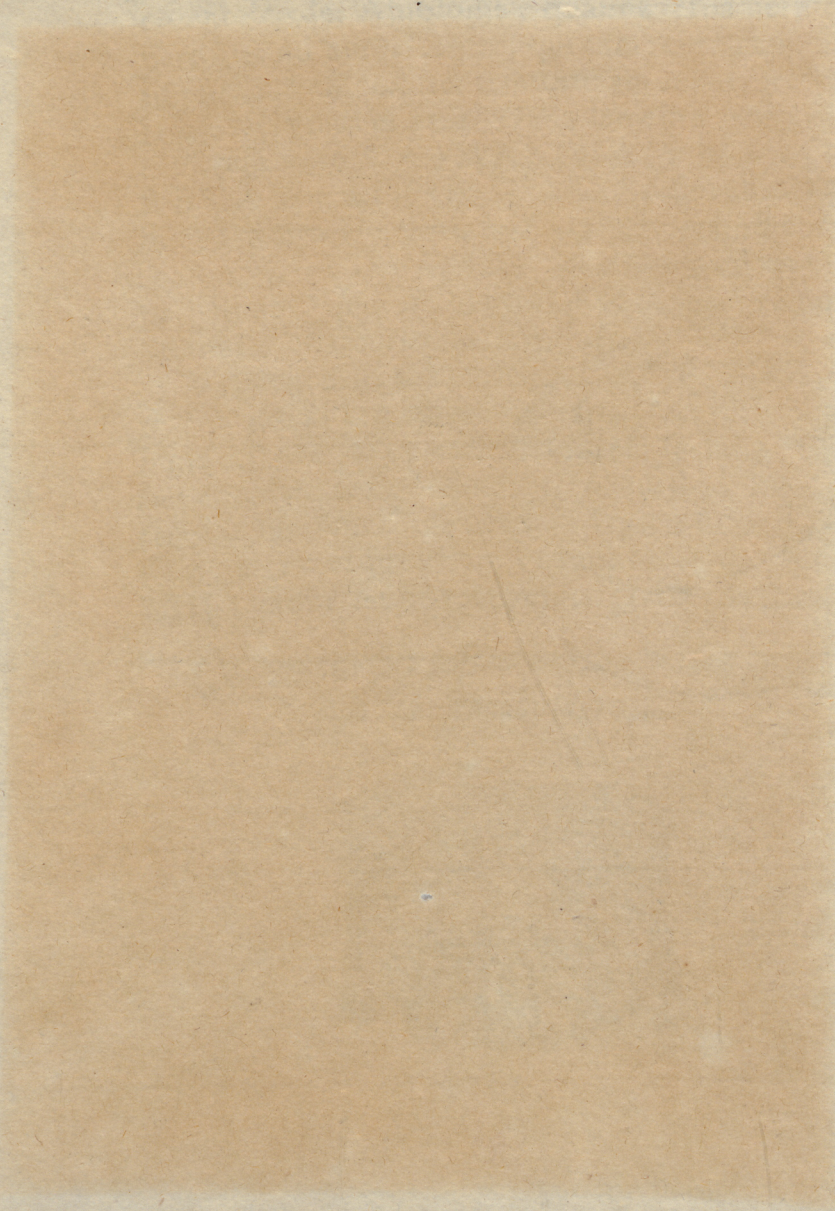
cum Marthâ, modestiâ cum Sara. At ô fluxas res
hominum: ut nostræ spes in medio sæpe spacio fran-
guntur! Ecce enim, dum Nostra in virtutum studio
pleno passu ingreditur, præter omnium expectatio-
nem vitâ defungitur. Ad morbum quod attinet, una
& altera abierunt septimanæ, quod de corporis &
præcipuè capitis doloribus conquesta fuit, qui magis
magisq; incrementa cepere indies, donec ad eos
paralysis accessit, quæ d. VI. Octobr. circa nonam
vespertinam, elegantissimum piæ animæ palatium
tandem destruxit. Et licet Medicorum cura iretur
obviam, nihil tamen eâ profectum est, cum malum
longè valentius esset. Nomen Conservatoris no-
stri J E S U svavissimum ut in pectore, ita in ore
semper habuit, petiitq; ab eo, ut se solveret, & in
æterna tabernacula transferret. Ubi nunc procul
dubio felix anima agitatur, associanda suo olim cor-
pori, cum magnus ille atque decretorius dies ani-
mabit irerum, quicquid in terra putruerat; ut sua
solvantur pietati præmia, commeritas poenas im-
pietas pendat. Nemo nostrum est adeò inhumani-
mus, qui viduam moestissimam postulet, ut siccis
planè oculis filiam denatam intueatur: siquidem
constat ab Æschyne olim Demostheni odium liber-
rorum objectum fuisse, quod die ab obitu filix
septimo, auditâ Philippi Macedonum Regis mor-
te, splendide amictus & coronatus in publicum pro-
diisset. Lugebit itaque, sed caveat sine modo
frenis in luctu potius, quam calcaribus utatur. Qui
ut Achitophel & alii, primâ morte secundæ resurre-
ctionis

Etionis spem perdunt, illorum mors hominum lacrymas meretur ac terribilis est. Davidi non tam cruenta cædes Absolonis, quàm æterna perniciæ perditissimi adolescentis, qui cum rebelli sanguine impuram & impœnitentem animam expuerat, tam largas lacrymas & acerbissima lamenta expressit. Nosstram verò CATHARINAM MARGARETAM mors ista non consumsit, sed absolvit, dum à mortali immortale, hoc est, animam à corpore, non verò à Deo secrevit. Consecuta est requiem perpetuam, quæ est in visione veritatis, in amore bonitatis, in securitate æternitatis.

Vestrum erit, CIVES ACADEMICI, ut matris luctui remedium afferatis, acerbissimum hunc casum vestrà pietate leviozem factatis. Quod fiet equidem si filie funus frequentibus Exequiis cohonestandum censueritis, Id igitur ut faciatis sedulo, etiam atque etiam vos adhortamur. P. P. d. XIII. Octobr. Anno recuperatæ gratiæ cis hoc 1711.

*Convœntus fiet postea media prima, in
æde D. Jacobi sacra.*

cum Martha, modestiâ cum Sara.
 hominum: ut nostræ spes in medio sa-
 guntur! Ecce enim, dum Nostra in vi-
 pleno passu ingreditur, præter omniu-
 nem vitâ defungitur. Ad morbum quæ-
 & altera abierunt septimanæ, quod
 præcipuè capitis doloribus conquesta
 magisq; incrementa cepere indies,
 paralytis accessit, quæ d. VI. Octobr
 vespertinam, elegantissimum piæ an-
 tandem destruxit. Et licet Medicor
 obviam, nihil tamen eâ profectum est
 longè valentius esset. Nomen Con-
 ftri JESU svayissimam ut in pectore
 semper habuit, petiitq; ab eo, ut se
 æterna tabernacula transferret. U-
 dubio felix anima agitat, associanda
 pori, cum magnus ille atque decreto
 mabit irerum, quicquid in terra puti-
 solvantur pietati præmia, commercii
 pietas pendat. Nemo nostrum est
 nus, qui viduam moestissimam post
 planè oculis filiam denatam intueatu
 constat ab Æschyne olim Demosthel
 rorum objectum fuisse, quod die a
 septimo, auditâ Philippi Macedonu
 te, splendide amictus & coronatus in-
 diisset. Logebit itaque, sed cave-
 frenis in luctu potius, quam calcaribu
 ut Achitophel & alii, primâ morte fec

